

Równocześnie pracuje naukowo, a jej dorobek naukowy obejmuje 46 prac opublikowanych o łącznej wartości 145 punktów według punktacji umieszczonej na liście czasopism punktowanych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Bierze udział w licznych konferencjach krajowych i międzynarodowych wygłaszając na nich 32 referaty. Od roku 2005 jest uczestnikiem Seminarium Zastosowań Sztucznych Sieci Neuronowych w Inżynierii Lądowej. Seminarium to organizowane jest przez prof. Zenona Waszczyszyna na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej, gdzie Maria Mrówczyńska wygłosiła 5 referatów.

M. Mrówczyńska opracowała również recenzje podręcznika akademickiego pt. *Rachunek wyrównawczy w zadaniach* autorstwa prof. Bogdana Wolskiego. Za swą działalność naukową była nagradzana Nagrodami rektora UZ oraz wyróżnieniem ministra budownictwa za pracę doktorską. Udziela się również społecznie, jest na przykład członkiem Komitetu Geodezji PAN - Sekcja Geodezji Inżynierskiej oraz członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich Oddział Zielona Góra. Była także współorganizatorem międzynarodowej konferencji *Computer Methods in Mechanics CMM 2009* oraz współorganizowała Konferencję Katedr i Zakładów Geodezji na Wydziałach Niegeodezyjnych. Przygotowuje do druku monografię syntetyzującą jej dotychczasowe doświadczenia i osiągnięcia.

M. Mrówczyńska posiada również uprawnienia zawodowe w zakresie *geodezyjna obsługa inwestycji*, co umożliwia jej prowadzenie autorskiej współpracy z przemysłem i z innymi jednostkami gospodarki społecznej w sferze szeroko rozumianych pomiarów geodezyjnych. W branży tej była współautorem przeszło 30 ekspertyz technicznych, których przedmiotem były zarówno np. wysokie kominy przemysłowe, wieże kościelne, czy prześła mostów.

Pani Maria ma sprecyzowane perspektywy i kierunki swego dalszego rozwoju i mamy nadzieję, że osiągnie wszystko to, co sobie wymarzyła, ponieważ obecnie jest jednym z najmłodszych doktorów habilitowanych w kraju.

Pani dr hab. Marii Mrówczyńskiej życzymy teraz odpooczynku, oraz zadowolenia z dotychczasowych osiągnięć, a później spełnienia wszelkich innych zamiarów w pracy zawodowej oraz wszelkiej pomyślności i szczęścia w życiu osobistym.

Marek Dankowski

DR HAB. MAGDALENA HAWRYSZ

Wydział Humanistyczny

12 listopada 2013 r. Rada Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach podjęła uchwałę o nadaniu Magdaleni Hawrysz stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.

Magdalena Hawrysz jest absolwentką wrocławskiej polonistyki. Dyplom magisterski uzyskała w 1997 r. na podstawie rozprawy *Język jako archiwum kultury* napisanej pod kierunkiem prof. Janusza Anusiewicza. W tym samym roku podjęła pracę na zielonogórskiej uczelni, z którą jest związana do dziś. W 2003 r. obroniła na Uniwersytecie Wrocławskim pracę doktorską, której promotorem był

FOT. Z ARCHIWUM MAGDALENY HAWRYSZ

prof. Stanisław Borawski. Na podstawie dysertacji wydała książkę *Język miejskiej wspólnoty Opola na przełomie XVII i XVIII wieku. Studium pragmatolingwistyczne „Księgi wójtownskiej”* (Wrocław 2003).

W centrum swoich naukowych zainteresowań Magdalena Hawrysz umieściła językową przeszłość polskiej wspólnoty narodowej, kierując się przekonaniem, że pełnię wiedzy o teraźniejszości można uzyskać poprzez ukazywanie jej związków z przeszłością. Sprzyja temu zwłaszcza analiza języka dokonywana przez pryzmat jego realizowania się w funkcjach społecznych, co w sposób naturalny nakazuje uwzględnić w analizach wszelkie okoliczności społeczne, kulturowe, cywilizacyjne i polityczne. Sprawia to, że w obrębie językoznawstwa dokonuje się integracja wielu dyscyplin, a ono samo staje się nauką *par excellence* antropologiczną.

Takie podejście do badań nad przeszłością języka oraz fascynacja złotym wiekiem kultury polskiej zaowocowały rozprawą habilitacyjną *Polemiczna twórczość Marcina Czechowica w perspektywie genologii lingwistycznej* (Zielona Góra 2012). Magdalena Hawrysz poświęciła ją oryginalnej wspólnocie komunikacyjnej, jaką byli bracia polscy, oraz jednemu z jej długoletnich przywódców. Książka wpisuje się w nurt badań nad uwarunkowaniami komunikacji językowej w przeszłości, a podjęta w niej charakterystyka polemiki, jednego z gatunków agonistycznych, uzupełnia XVI-wieczny pejzaż działań werbalnych o aspekty religijnej walki na słowa. Podjęte rozważania stają się także wskazówką do poszukiwania źródeł współczesnej mowy nienawiści.

Magdalena Hawrysz bierze również udział w pracach dwóch międzyuczelnianych zespołów badawczych pracujących nad różnymi aspektami dziejów polszczyzny. Jest też

członkinią polsko-niemieckiego grupy realizującej projekt *Język jako klucz do współpracy. Stan i prestiż języka sąsiada w polsko-saksońskim regionie przygranicznym*.

Doceniając rolę upowszechniania nauki o języku ojczystym wśród młodzieży, Magdalena Hawryś podejmuje rozmaite działania popularyzatorskie. W ramach tej aktywności prezentowała referaty na zjazdach studenckich kół językoznawczych, spotkaniach Koła Miłośników Języka Uniwersytetu Zielonogórskiego, w ramach letniego uniwersytetu dla doktorantów i studentów z Niemiec, Francji i Polski, a także w lubuskich szkołach. Służyły temu również wyjazdy ze studentami na Kaszuby, gdzie podczas warsztatów dialektologicznych ich uczestnicy zapoznawali się z lokalną kulturą i tradycjami, przede wszystkim zaś zbierali materiał językowy wykorzystywany później na zajęciach.

Magdalena Hawryś chętnie angażuje się w różne prace organizacyjne, od 2001 r. jest sekretarzem, a od 2012 r. współprzewodniczącą cyklicznej comiesięcznej konferencji *Zielonogórskie Seminaria Językoznawcze*, która zapewnia zielonogórskiemu środowisku systematycznego kontakt z bogactwem myśli lingwistycznej reprezentowanej przez gości z polskich i zagranicznych ośrodków akademickich.

Irmína Kotlarska

DR HAB. ANNA WOJCIECHOWSKA

Wydział Humanistyczny

FOT. ARCHIWUM ANNY WOJCIECHOWSKIEJ

12 listopada 2013 r. Rada Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach nadała Annie Wojciechowskiej stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.

Anna Wojciechowska ukończyła zielonogórską polonistykę (dyplom z wyróżnieniem) i od początku swojej drogi zawodowej związała się z rodzimą uczelnią. W okresie asystentury odbyła staż naukowy w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego pod opieką prof. dr. hab. Jana Miodka. Od czasu uzyskania doktoratu pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Komunikacji Językowej Instytutu Filologii Polskiej.

W początkach działalności naukowej w centrum zainteresowań Anna Wojciechowska umieściła problematykę stylistyczną: językowo-kulturowe aspekty stylu artystycznego. Dała temu wyraz w dysertacji doktorskiej, poświęconej językowi twórczości Magdaleny Samozwaniec i przygotowanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Mariana Bugajskiego. Obrona pracy odbyła się na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego (1997). Na jej podstawie została opublikowana książka *Magdaleny z Kossaków Samozwaniec widzenie świata* (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa-Poznań 2000).

Po doktoracie Anna Wojciechowska skupiła się na tekstach nieliterackich (użytkowych) i skierowała swą uwagę na rozwijające się dynamicznie dziedziny językoznawstwa: genologię lingwistyczną, lingwistykę tekstu, pragmatykę. Prowadziła badania nad pragmatycznymi aspektami komunikacji językowej we współczesnych mediach, głównie nad wypowiedziami prasowymi („Nadodrże”, „Gazeta Lubuska”) oraz internetowymi. By pogłębić wiedzę o różnych zastosowaniach polszczyzny, postanowiła także sięgnąć do językowej przeszłości.

Monografia habilitacyjna *Protokół jako świadectwo komunikacji wspólnotowej w drugiej połowie XIX wieku. Studium genologiczne* (Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012) mieści się w obszarze współczesnych badań nad tekstem, w nurcie rzadziej uprawianej odmiany studiów diachronicznych - łączy wieloaspektową analizę genologiczną z analizą historycznojęzykową. Przedmiotem charakterystyki są rękopisy utrwalające funkcjonowanie polskich towarzystw społecznych z zaboru rosyjskiego, austriackiego i pruskiego oraz środowisk emigracyjnych. Książka przynosi opis krystalizowania się konwencji gatunkowych protokołu posiedzenia (ważnej i mało zbadanej formy stylu urzędowego), a także charakterystykę komunikacji językowej w obrębie małych wspólnot (tego rodzaju analizy pomagają w objaśnianiu fenomenu przetrwania polszczyzny przez okres rozbiorów).

Anna Wojciechowska regularnie bierze udział w ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach organizowanych przez różne ośrodki naukowe: UAM, UMCS, UŁ, UO, US, UŚ, UW, UZ. Wyniki swoich badań publikuje w tomach konferencyjnych oraz na łamach periodyków: *Język Polski*, *Poradnik Językowy*, *Stylistyka*, *Acta Universitatis Lodzensis*, *Folia Linguistica*, *Poznańskie Spotkania Językoznawcze*.

W ostatnim czasie uczestniczy w dwóch projektach badawczych objętych mecenatem MNiSW (Narodowy Program Rozwoju Humanistyki): 1. *Historia języka i wspólnot komunikatywnych polskich w 50 wykładach* (kierownik projektu: prof. dr hab. Stanisław Borawski, Uniwersytet Zielonogórski); 2. *Teksty do historii używania języka narodowego z aneksami* (kierownik projektu: prof. dr hab. Marek Cybulski, Uniwersytet Łódzki).

Ponadto angażuje się w przedsięwzięcia organizacyjne i naukowe podejmowane w zakładzie i instytucie. Sekretarowała trzem konferencjom naukowym, koordynowała pracę nad informatorami ECTS, przez dziesięć lat opie-